

חַתִּיּוֹת לַיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְּרֻשֵׁת אַחֲרֵי-קְדוּשֵׁים ד' אִייר ה'תשפ"ו י"ט לְעוֹמֵר

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁלִישֵׁי עִם רִשׁ"י

- ה' רוצה שְׁנֵהֲיָה קְדוּשֵׁים. לָכֵן ה' אוֹמֵר אֶת הַמְצוּוֹת הַבְּאוֹת.
- ה' מְזַהֵר אֶת הַיְהוּדִים שֶׁלֹּא לְהִקְרִיב קִרְבָּנוֹת מִחוּץ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ.
 - אֲסוּר לֶאֱכֹל דָּם, בְּגִלְל שְׁהַחֲיוֹת שֶׁל הַבְּהֵמָה הִיא מֵהַדָּם.
 - אִם אָדָם אוֹכֵל בְּהֵמָה שֶׁלֹּא נִשְׁחָטָה בַּהֲלָכָה, הוּא נִטְמָא וְצָרִיךְ לְלַכֵּת לְמִקְוָה.
- ה' אוֹמֵר לַיְהוּדִים שֶׁעֲלֵיהֶם לְזַכֵּר עַל ה', וְלֹא לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ מִצְרַיִם. שֶׁלֹּא יִדְעוּ שֶׁלְהִתְחַתֵּן זֶה דְבָר מְאֹד קְדוֹשׁ. הַתּוֹרָה נוֹתֶנֶת כְּלָלִים כִּי־צַד יֵשׁ לְהִתְחַתֵּן.
- אָדָם לֹא יִכּוֹל לְהִתְחַתֵּן עִם אִמָּא שְׁלוֹ אוֹ עִם אִמּוֹ הַחוּרְגָת.
 - לֹא יִכּוֹל לְהִתְחַתֵּן עִם אַחֻתּוֹ אוֹ עִם אַחֻתּוֹ הַחוּרְגָת
 - לֹא יִכּוֹל לְהִתְחַתֵּן עִם הַנְּכָדִים שְׁלוֹ
 - לֹא יִכּוֹל לְהִתְחַתֵּן עִם דּוּדָה שְׁלוֹ
 - לֹא יִכּוֹל לְהִתְחַתֵּן עִם הַכְּלָה- אִשֶׁת בְּנוֹ
 - אֲסוּר לְהִתְחַתֵּן עִם אִשָּׁה וּבִתָּהּ
 - אֲסוּר לְהִתְחַתֵּן עִם שְׁתֵּי אַחֻיוֹת

יהודי צריך לזכור שחַתְנָה היא דְּבַר מְאוּד קְדוֹשׁ וּמִיחָד.
ה' מְזַהֵר שֶׁלֹּא לַעֲבֹד עֲבוּדָה זָרָה שֶׁנִּקְרָאת מִלֶּךְ.

תְּהֵלִים / יוֹם ד' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים כ"ג- כ"ח

בְּתֵהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם, יִשְׁנֶם שְׁנֵי פְּסוּקִים (פְּרָק כ"ה, פְּסוּקִים ח' וט') הַמְדַבְּרִים עַל כֶּךָ שֶׁה' מְרַאֶה לָנוּ אֶת הַדְרֹךְ הַנְּכוֹנָה לַחַיּוֹת. הַמְלִים הָאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁל הַפְּסוּקִים הֵם "וַיִּלְמַד עַנּוּיִם דְּרָכּוֹ". הַרְמַב"ם אוֹמֵר שֶׁמִּדְּבַר כָּאן עַל שְׁנֵי דְבָרִים שֶׁה' נָתַן לַיהוּדִים שֶׁיַּעֲזְרוּ לָהֶם לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וּלְהִתְנַהֵג בַּדְרֹךְ הַנְּכוֹנָה.

1. ה' שׁוֹלַח נְבִיאִים (וְרַבִּיִּים) כְּדֵי לְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֶת דְּרָכֵי ה' וְכִיצַד לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה

2. ה' גּוֹרֵם לְאָדָם שֶׁיִּרְצֶה לַעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבַר הַנְּכוֹן כִּשְׁהוּא לּוֹמֵד עָלָיו.

שְׁנֵי דְבָרִים אֵלוּ יַחַד, מְקַלְמִים עָלֵינוּ לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן ה'.

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אֲמָרִים פְּרָק מ"ד (ד' אֵיר שָׁנָה פְּשׁוּטָה)

לְמַדְנוּ עַל שְׁנֵי סוּגִים שֶׁל אֲהַבַת ה' שֶׁיֵּשׁ לְכָל יְהוּדִי. סוּג אֶחָד הוּא אֲהַבָה לַה' כִּיּוֹן שֶׁהוּא נוֹתֵן לָנוּ אֶת הַחַיּוֹת וְהַשְּׁנֵי הוּא אֲהַבָה לַה' כְּמוֹ בֶן שְׂאוֹהֵב אֶת אָבִיו.

אֶחַת הַדְרָכִים לְהֵבִיא לְפַעַל אֲהַבָה זֶה הוּא לֹא רַק לְחַשֵּׁב עַל כֶּךָ בְּמוֹחַ, אֲלָא גַם לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַח הַמִּיחָד הַנִּמְצָא בְּקוֹל (כְּפִי שֶׁכָּאֲשֶׁר מְדַבְּרִים עַל ה' בְּמִקּוֹר הַחַיּוֹת בְּפְסוּקֵי דְזַמְרָה, אוֹ שֶׁה' הוּא אָבִינוּ בְּבְרָכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע).

אֲמִירַת הַמְּלִים בְּכּוֹנֶה עוֹזֶרֶת לְכוֹנֶה לְהִיּוֹת אֲמִתִּית.

הַיּוֹם אוֹמֵר הָאֲדָמוֹר"ר הַזֶּקֶן כִּי לְמֵרוֹת שֶׁנִּרְאָה כְּאֵלוּ מַעֲמִידִים פָּנִים שְׂאוֹהֲבִים אֶת ה', צָרִיךְ בְּכָל זֹאת לַעֲשׂוֹת כֶּךָ. מַדּוּעַ?

בְּגִלּוֹל שֶׁהָאֲמִתּוּת הוּא שְׂכָל יְהוּדִי אוֹהֵב אֶת ה' בְּעִמְק נְשָׁמְתּוֹ. עַל יְדֵי אֲמִירָה בְּקוֹל וּבְכוֹנֶה, מוֹצִיאִים זֹאת לְפַעַל וְכֶךָ זֶה מְסִיעַ לְקִיּוּם תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּכוֹנֶה לְגֵרָם לַה' נַחַת רוּחַ כְּמוֹ בֶן לְפָנֵי אָבִיו.

מְקִימִים מִצְוֹת כְּדֵי לְתַת לַה' שְׁנֵי מִינֵי נַחַת:

1. הַמִּצְוֹת מְשֻׁמָּחוֹת אֶת ה' כְּמוֹ מֶלֶךְ שֶׁבָנוּ יֵצֵא מִבֵּית הָאֲסוּרִים. הַנְּשָׁמָה נִמְצָאת בְּגִלוֹת

שֶׁל הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְכָאֲשֶׁר מִתְפַּלְלִים אוֹ לּוֹמְדִים תּוֹרָה וּמְקִימִים מִצְוֹת, הַנְּשָׁמָה חוֹזֶרֶת לַה'.

2. לַה' יֵשׁ נַחַת מִכֶּךָ שֶׁיֵּשׁ לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים – מְקוֹם נַח כָּאן בְּעוֹלָם בְּגִלּוֹל שֶׁהַמִּצְוֹת

שֶׁיְהוּדִי קִיִּים הַמְּבִיאִים אֶת הַגְּאוּלָּה לְעוֹלָם.

אֲפִילוּ אִם לֹא מְכוֹנִים אֶת הַכּוֹנֹת הָאֵלוּ בְּזִמְן קִיּוּם הַמִּצְוֹת, ה' יִצְרֹף אֶת הַמִּצְוֹת לְזִמְן בּוֹ כְּוִנּוּ אֶת

הַכּוֹנֹת. וְזֶה נַחֲשֵׁב כְּסוּג שֶׁל אֲהַבָה ה'. כֶּךָ יִהְיֶה לְמִצְוֹת כְּנִפְיִם כְּדֵי לַעֲלוֹת לַה'.

הַיּוֹם יוֹם / ד' אֵיר

הַיּוֹם הוּא הַיּוֹם הַתְּשַׁעָה עָשָׂר לְעֵמָר

מְנַהֵג יְהוּדִי שֶׁלֹּא לְגַזֵּר אֶת שְׁעָרוֹ שֶׁל הַבַּיִת עַד שֶׁנִּהְיֶה בֶן שְׁלוֹשׁ. כְּאֲשֶׁר גּוֹזְרִים אֶת הַשְּׁעָר לְרֵאשׁוֹנָה זֶה

נִקְרָא "אֶפְשָׁעֲרֵנִישׁ".

הַסְּבָה הָעִקְרִית לְמְנַהֵג זֶה הוּא שֶׁכָּאֲשֶׁר הוּא יִהְיֶה בֶן שְׁלוֹשׁ נִרְאָה לוֹ שֶׁלֹּא גּוֹזְרִים אֶת הַפְּאוֹת שְׁלוֹ.

אֲחֵרֵי תְּסַפְּרֶת, מְנַהֵגְנוּ לְהַרְגִיל אֶת הַיֶּלֶד לְלַבֵּשׁ צִיצִית, לּוֹמֵר בְּרָכוֹת הַשַּׁחַר בְּבִקְרָה, בְּרַכַּת הַמְּזוֹן וּקְרִיאַת

ספר המצות / מצות עשה רכ"ב

היום בספר המצות לומדים את **מצות עשה רכ"ב**. אם חס ושלום איש ואשה אינם יכולים עוד להיות נשואים, הבעל צריך לתת לאשתו גט (גט הוא שטר - דף שמראה שהם כבר לא נשואים).

רמב"ם / הלכות גרושין פרקים א', ב', ג'

ברמב"ם היום לומדים הלכות רבות על גט. זה דבר מאוד מרכזי. הלכה אחת מעניינת היא שחייבים להיות עדים שראו שהבעל כותב את הגט. הם צריכים לחתום את שמם על הגט, אבל מה אם הם לא יודעים לכתוב? אפשר לכתב את שמם במים על הניר והם צריכים להעתיק את זה. בדרך כלל דרך כזו אינה כשרה לעדים לחתום, אבל עבור גט זה בסדר בין שרוצים לודא שהאשה תוכל להנשא שוב.

הלכה מעניינת נוספת היא שאדם צריך לרצות לתת גט. אם הוא לא מוכן, אבל צריך לתת, לבית הדין מתר להלקות אותו עד שיאמר "רוצה אני". אבל אם מכים מישהו עד שהוא מסכים, זה לא נקרא שהם באמת רוצים.. לא כן?

הרמב"ם אומר שבאמת כל יהודי רוצה לקיים את כל המצוות. לפעמים היצר הרע שלנו מתעתע בנו ומנסה לגרום לנו לא לעשות את הדבר הנכון. אבל באמת אנו רוצים לעשות את הדבר הנכון. כשפית הדין מלקה את האדם, היצר הרע שלו מפסיק לצעק בקול, והיהודי שם לב שבפעם הוא כן רוצה לעשות זאת.

דרכי החסידות / ברור המדות

אם תתבוננו על עצים ביער תראו ששני עצים אינם נראים אותו דבר. אם תסתכלו סביבכם על אנשים, תראו אותו דבר - כלנו שונים.

ורוצים לדעת עוד משהו? כלנו שונים גם מבפנים. אנשים לא חושבים באותו אופן. יש אנשים שחושבים מהר יותר או לאט יותר, או צצים להם רעיונות שונים, או דואגים על דברים שונים. אדם יכול לחשב שלראות משהו מסוים זה מצחיק ואדם אחר יכול לחשב שזה מפחיד.

האם אתם יכולים לחשב על משהו שאתם חושבים עליו אחרת מאשר החברים שלכם או האחים שלכם?

ה' ברא אותנו באופן כזה בכונה. ה' רוצה שיקויים "אין דעותיהן שוות" שאנשים לא יחשבו באותו אופן. מכיון שאדם שומע משהו בדרך שונה או חדשה הוא יבין זאת טוב יותר. ה' רוצה שנחלוק את הרעיונות השונים שלנו אחד עם השני והדבר יעזר לנו להבין את התורה והמצוות עוד יותר טוב.

היות וזו הדרך שבה ה' רוצה שהדברים יהיו, ישנם שני דברים שאנו צריכים לעשות:

1. לא להעמיד פנים שחושבים אותו דבר בדיוק כמו השני. אם יש לכם דעה אחרת מהחבר, תשתפו אותו. כך שניכם תבינו דברים טוב יותר.

2. אל תחשבו שאתם היחידים שצודקים! אפילו אם מרגישים על דבר מסוים שהוא נכון, יש להאזין לרגשות של אנשים אחרים. על ידי שנשמע מאנשים אחרים, נהיה קרובים להבנה מה ה' באמת רוצה.